

Світланчин сон - Джерело

Написав Хелена

Субота, 24 липня 2010, 04:37

Світланці (її сон)

Ліс, дорога. Ворота стоять серед лісу без стін й загород,
Люди ходять по лісі й воріт тих не всі, чомусь бачать.
Ті, хто бачить, заходять, а дехто виходить з воріт
І зайти в них з облудного лісу з любов'ю всіх кличуть.

Я зайшла в ті ворота, о Боже, не ліс це, а Рай.
Моє око такого не бачило й вухо не чуло:
Святість, мир, чистота і Любов, у веселковім сяйві той Край,
Передати не взмозі того,... лісу наче б й не було.

Дивуванню моєму не було ні меж, ні кінця.
Серед люду у білих одежах були в тім Раю,
Ті, кого не по серцю судили, а зовні, з лиця...
Який сором, що й я їх не думала бачити в Божім Краю.

Вдячна, Боже, безмежно, що в Рай Свій ворота мені показав,
Що навчив не судити нікого й нічого, а тільки любити,
Що прощати навчив, що Ісус моїм Господом став,
Що бажання мені дав, мій Боже, для Тебе лиш жити!

Гляньте, люди, ворота відкриті у Царство Отця!
Не блудіть серед лісу знеможені, спраглі, голодні,
Пробудіться від сплячки! Відкрийте Ісусу серця!
Нині стукає в кожне Він серце, допоки "сьогодні".

Амінь.